

AKCİĞER KANSERİ

Dave T., (A.B.D.)

12 Eylül 2007

"GNM'in farkında olduğum için bugün yaşadığıma inanıyorum"

Önce Temmuz 2005'te sağ yanağımda bir melanoma teşhisi aldım. Tıbbi bakış açısından Florida'da büyüdüğüm, uzun saatler suda ve güneşte kaldığım için bu durum "güneş hasarlı cilt" konusuna bağlandı. Bölge düzensiz bir lezyondur ve tıraş olurken kesilen bir bombeydi. İlk biyopsi çok derinde olmadığını gösterdi ve lokal anestezi ile alınması önerildi.

Ameliyat Eylül'de yapıldı ve sonuçlar daha büyük bir tümörü gösterdi. Fakat dezmozplastik olan yani muhtemelen yayılmayacak olan, ancak bölgesel olarak çok saldırgan olan tipti.

Sonraki ameliyat Kasım'daydı ve geniş bir kesiyle plastik cerrahi de dahildi. Bir sonraki ameliyat Ocak'taydı ve koruyucu bir nodülü de içerdiğinden boyun ve omuzumdan 30 lenf nodülünü aldılar. Mart 2006'da yine hafifçe tutulmuş olan parotis bezi alındı.

Mayıs 2006'da göğüs, batin ve pelvis bölgemin bilgisayarlı tomografisi çekildi. Sonuçlar akciğerde önemli sayıda lezyon olduğunu göstermişti. Bu durum metastaza bağlandı ve kanserin vücudun başka bölgesine yayıldığını gösteren 4.Evre ile tanımlandı.

2006 Mayıs ve Temmuz arasında, son çekimi 2007 Ağustos başlarında olan üç temiz tomografiyle belirlendiği gibi nihayet "lezyonsuz" oluşum ve prognoz (hastalığın gelecekteki değişim öngörüsü) değişimine dair dört önemli şey oldu:

1. Dr. Ryke Geed Hamer ve German New Medicine'ı tanıdım. Dr. Hamer bunu 28 yıl önce keşfetmiş... TÜM hastalıklar – yalnızca kanser değil! - kişiyi tamamen hazırlıksız yakalayan bir duygusal travma sebebiyledir.
2. Katolik Kilisesi Hasta Yağlanma uygulamasını aldım.
3. Pensilvanya Üniversitesi Melanoma Servisinde denenmekte olan iki kemo ilacıyla birlikte uygulanan bir ilaç çalışmasına yönlendirildim.
4. Ölüm korkumla baş etmek için psikolojik danışmanlık almaya başladım.

Dr. Hamer'ın keşifleri melanoma ve akciğer kanserinin sebeplerini bilimsel olarak açıklamaktaydı. UV ışınlar deriye karşı gerçek bir "saldırı" olabilirdi. Fakat bu saldırı ayrıca mecazi olarak veya sözel bir "saldırı" da olabiliyordu. İşte bu durum benim için geçerliydi. Melanoma teşhisinin öncesinde yakın bir arkadaşımı da içeren bir işyeri hukuk davasının beklenmedik şekilde bir parçası olmuştum. 39 yıllık çalışma hayatımda hiç bu tür bir şey yaşamadığımdan fazlasıyla huzursuzdum ve küçük düşmüş

hissediordum. Bunu bütünlüğüme karşı bir saldırı olarak deneyimlemiştim. Dr. Hamer bedenimizin “saldırıya” hücre çoğalmasıyla tepki verdiğini ve kesif bir melanoma oluşturduğunu söylerdi. Melanomanın biyolojik amacı, buna benzer bir başka saldırıya karşı koruyucu bir tabaka sağlamaktır. Pigmentli melanoma siyah, kahverengi veya mavi olarak görünür. Melanomanın sınırları iyi belirlenmiş ve iç içe geçmiştir. “Saldırı” çatışması çözüldüğü anda, melanoma mikobakteriler veya mantar tarafından çözünürler. Bu da melanomanın renk değiştirmesine ve kanamasına sebep olur. Yüzeydeki özelliklerinde, istikrarında veya şeklinde değişim olur. Çevreleyen deride enflamasyon işaretleri olabilir. Bu aşama, “kötü huylu” melanomanın teşhis edildiği zamandır.

“Kötü huylu” melanoma teşhisinin beklenmedik şoku yine Dr.Hamer’ın teorisine göre akciğerlerdeki biyolojik programı başlatır. Bir teşhis veya prognoz (hastalığın ilerlemesi hakkındaki ön görüşler) şoku, sıklıkla bir “ölüm korkusu” çatışmasını başlatır. Bir anda beden akciğer alveol dokusunu “daha büyük akciğerler” sağlayabilmek ve bu hayatı tehdit eden durumda sağ kalabilmek için daha fazla hava almayı kolaylaştırmak için artırmaya başlar.

Bunu öğrendiğim zaman danışmanlık almaya ihtiyacım olduğunu fark ettim ve benim ölüm korkumla baş edebilmemi sağlayan terapistimle uzun seanslar yaptık. Katolik Kilisesi Yağlanma işlemiyle birlikte bu terapi her şeyi bir çerçeveye oturttu ve bir çoklarının ölüm hükmü olarak algıladığı bu korkumu ortadan kaldırdı.

Dr. Hamer’ın ileri araştırmaları, fazladan üretilen akciğer alveol hücrelerine artık ihtiyaç kalmadığında normal olarak eğer vücutta o sırada bulunuyorsa tüberküler bakteri tarafından ortadan kaldırılacağını göstermiştir. Ben TB aşısı olduğum için bu bakterinin bu fazda ortada olmayacağını fark ettim ve Pensilvanya Üniversitesinin ilaç çalışmasını keşfetmeyi seçtim.

Bu noktada Dr. Hamer’ın araştırmalarına yarı inanır durumdaydım. Anlamlı geliyordu fakat ailem daha saldırgan yöntemler için yaygara kopardığından henüz kendimi buna bırakmaya hazır değildim. “Doğanın kendi yolunu almasına izin verme (Dr. Hamer’a göre)” programını kabul etmiyorlardı ve ben de tam olarak o noktada değildim. Tartışmaya değmezdi. Dolayısıyla Temmuz 2006’da ilaç çalışmasına yöneldim.

İlaç çalışmasını Allah göndermişti. Çünkü buna katılmam için yeni bir akciğer tomografisi çektirmem gerekiyordu. Bu Dr. Hamer’ın çalışmalarını kabulümde bir dönüm noktası oldu çünkü **yeni tomografi, iki aylık müdahaleler sürecinde akciğerlerimde hiçbir lezyonun büyümediğini göstermişti.** Benim için bu “ölüm korkusu” çatışmamı çözdüğüm ve bedenimin iyileşme beklentisiyle daha fazla akciğer alveol hücresi üretmeyi durdurmuş olduğu anlamına geliyordu. Bu bulgudan mutlu oldum ve heyecanla ilaç çalışmasına katıldım.

İlk iki aydan sonraki **tomografi lezyonların azaldığını gösteriyordu. Kasım’daki ikinci tomografi daha da azalma olduğunu gösterdi ve üçüncü tomografi de tüm “anormal” hücre büyümesinin bitmiş olduğunu kanıtlıydı.**

İki aylık tarama dönemleri devam etti ve önceden de söylediğim gibi **son üç taramada da akciğerlerim temizdi.** Artık çalışma kapsamında olmadığım için, üç ayda bir çalışmanın doktoru tarafından takip ediliyorum ve bu Kasım’da yine bir tarama olacak.

German New Medicine ve Dr. Ryke Geerd Hamer’ın keşifleri benim durumumun belirli çerçevesini açıklamıştı ve inanıyorum ki GNM’i zamanında öğrendiğim için bugün yaşıyorum.

David T.

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.LearningGNM.com